

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Retsforbundet udøvede sin virksomhed her i landet, ikke mindst i 1941, i ly af tyske maskingeværer.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Jeg beklager, at de ærede medlemmer hr. Edvard Sørensen og hr. Ole Bjørn Kraft var utilfredse med en enkelt vending; jeg benyttede, da jeg havde ordet for at replikere til ordførernes taler. Jeg har ikke ment noget underfundigt med at sige, at dersom bestræbelserne for at tilvejebringe et skandinavisk forsvarsforbund mislykkedes, stod vi dér, hvor vi stod, da regeringen trådte til. Dermed mener jeg kun, at så stod vi dér, hvor vi stod, da vi begyndte. Men når de ærede medlemmer i denne sammenhæng — det var vist navnlig det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft — vil søge at få mig til at fremsætte udtalelser om, hvad der så skal ske, må jeg fastholde, at jeg ikke anser det for rigtigt af mig at begynde at diskutere muligheder og eventualiteter, som kan komme til at foreligge, men som ikke er indtrådt, og som ikke er til drøftelse endnu. Jeg foretrækker, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft siger noget, jeg ikke synes er rigtigt, fremfor at jeg siger noget, som jeg selv synes er forkert.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel spurgte mig på det danske folks vegne om, hvor regeringen stiledede hen i sin nordiske politik. Jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse henvise det ærede medlem hr. Per Federspiel til et par sætninger i den redegørelse, jeg fremsatte i formiddags. Efter at jeg først havde refereret det norske og svenske standpunkt, som var forskelligt, sagde jeg:

„På dansk side var vi af den opfattelse, at vi først og fremmest måtte undersøge de muligheder, der måtte bestå for indenfor rimelig tid og på rimelige vilkår at få våben og leverancer til et skandinavisk forbund, uden at dette påtog sig politisk betænkelige forpligtelser overfor andre nationer.“

Jeg sagde endvidere, at den opfattelse, der tidligere havde været fremsat om, at Danmark ikke havde noget standpunkt i de

skandinaviske forhandlinger, var urigtig. Jeg tilføjede, at vor opfattelse er den, at et alliancefrit, gensidigt forpligtende skandinavisk forsvarsforbund med vished for, at de nødvendige forsyninger kan opnås udefra — og det vil jo i praksis sige vestfra — ikke alene er den bedste løsning af de nordiske landes sikkerhedsproblemer, men at en sådan ordning tillige er et naturligt led i en konstruktiv fredspolitik. Det er den løsning, der efter regeringens opfattelse stemmer bedst med Danmarks og det øvrige Skandinaviens interesser. Den vil foruden at bidrage til at øge de skandinaviske landes sikkerhed tillige være en stabiliserende faktor for freden og bidrage til afspænding i den almindelige situation. Det er dette mål, regeringen har for øje.

Jeg har bestræbt mig for at udtrykke mig klart, og jeg tror, det er lykkedes, og jeg mener ikke, at der, som situationen er i dag, kan tilføjes yderligere derom.

Jeg vil kun til slut i anledning af de ærede medlemmer fru Inger Merete Nordentofts og hr. Funck Jensens smukke og patetiske ord om freden og fredens værdi have lov til at forsikre de ærede medlemmer om, at regeringens politik, således som jeg i dag har gjort rede for den, netop tager sigte på den løsning, som regeringen anser for bedst egnet til at sikre freden for Danmark og Norden.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har ordet for en kort bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Den højtærede udenrigsminister har uret. Jeg har ikke opfordret den højtærede udenrigsminister til at udtale sig om, hvilken vej regeringen ville vælge, den dag de skandinaviske forhandlinger var bristet, men jeg har sagt, at jeg har opfattet og ønsker at opfatte den højtærede udenrigsministers udtalelser således, at udenrigsministeren følte en forpligtelse til ikke under disse forhandlinger eller de orienteringer, der foregår i Washington, at fremsætte nogen udtalelse eller foretage nogen handling, der forhindrede Danmark i, hvis de skandinaviske forhandlinger bristede, at tage op til overvejelse, hvilket svar vi vil give på den forespørgsel, der foreligger fra Amerika, om vi ønsker at deltage i forhand-